

Приказки за животни

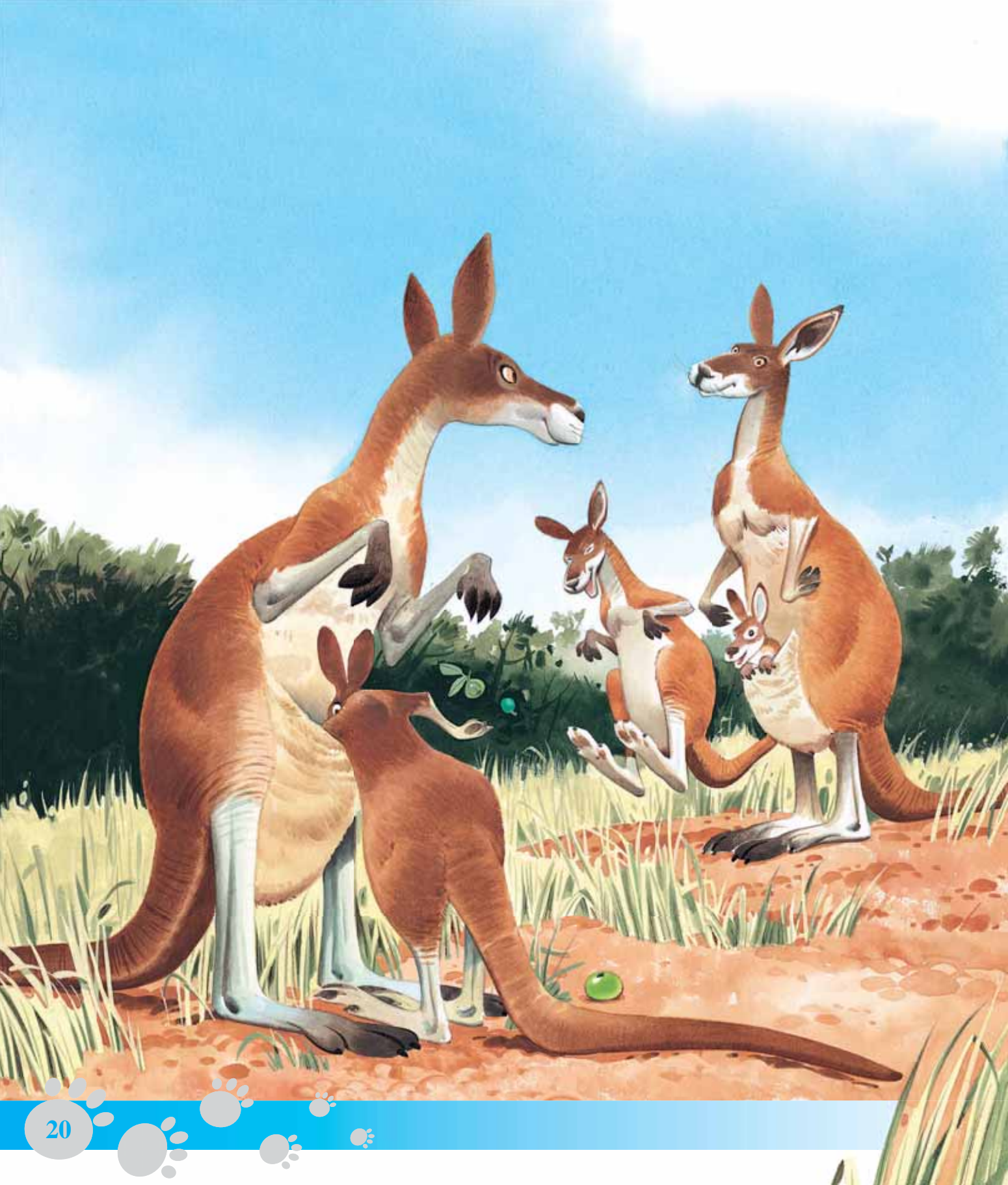
Малката Коала

и други истории
за животни от Австралия

Издателство „Фют“

Вълшебната торба на мама

Вторбата на мама беше толкова топло и уютно, че малкото кенгурче не искаше да излиза от нея. Така обаче не можеше да продължава! Кенгурчето беше станало голямо и тежко и на мама ѝ беше трудно да го носи. Накрая то се примири, че трябва да напусне майчината торба, но все се чудеше какво да измисли, за да може отново да се пъкне вътре поне за малко.

– Мамо, ще ми пазиш ли тези кивита? – питаше Кенгурчо и пускаше в торбата вкусните плодове.

А когато дойдеше време за почивка, кенгурчето приближаваше до майка си и уж за да си вземе плодовете, се мушваше отново в торбата.

Майка му се притесняваше от този навик, но не знаеше как да го откаже от него. И понеже не можа да измисли нищо, накрая тя реши да се посъветва с една приятелка.

– Кажи му, че торбата е вълшебна и всичко, което от сега нататък сложиш в нея, ще се превръща в камъчета – посъветва я приятелката.

– Умно! – възкликна майката на Кенгурчо и зачака подходящия момент.

Още същия следобед кенгурчето донесе няколко диви ябълки и ги пъкна в торбата.

– Кога ще дойдеш да ги изядеш? – попита мама.

– По-късно, когато почиваме – отвърна то.

Веднага щом кенгурчето се отдалечи, майка му извади ябълките от торбата си и ги замени с няколко кръгли камъка.

Щом стана време за почивка, Кенгурчо дотича и бръкна в торбата, за да извади ябълките, но вместо ябълки извади камъни. Зяпна от учудване и забрави, че всъщност е искал да скочи в торбата!

– Винаги става така – въздъхна кенгурката. – Торбата е вълшебна и когато кенгурчетата пораснат, всичко, което попадне в нея, се превръща в камък.

– О, аз не искам да се превръщам в камък! – извика Кенгурчо и от този ден нататък и през ум не му минаваше да влиза в торбата на мама.

Спасителното дърво

В гората се появи глутница диви кучета динго и всички животни се изпокриха в леговищата си. Кучетата динго бяха страшни и опасни и никой не искаше да се среща с тях.

– Но как ще си набавяме храна? – чудеше се едно семейство нумбати.

Те гладуваха вече втори ден. Бяха се подслонили на високите клони на едно дърво, където кучетата не можеха да ги достигнат. Тук наистина бяха в безопасност, но не можеха да стигнат до любимата си храна – мравките.

Нумбатите бяха ненадминати ловци на мравки. Те имаха дълги и лепкави езици, които пъхаха дълбоко в мравуняците.

Съдържание

Мечтата на катеричките.....	3
Вълшебните пера.....	5
Бягството на ехидната	9
Плюшеното мече	11
Беседка наред гората	15
Един хитър номер.....	17
Вълшебната торба на мама.....	21
Спасителното дърво	23
Малкият натрапник	27
Приключението на торбестите мишлета.....	29
Странният обитател на езерото.....	33
Приятел в беда се познава.....	35

Original title: **Piccoli racconti di animali in Australia**
Illustrations by Tony Wolf · Texts by Pierangela Fiorani
© 2019 Giunti Editore S.p.A., Milano-Firenze
Dami International, a brand of Giunti Publishing Group
www.giunti.it

Малката коала и други истории за животни от Австралия
© Издателство „Фюм“, 2022
Текст Пиеранжела Фиорани · Илюстрации Тони Улф
Превод Евдокия Златарова

ISBN 978-619-199-774-9